

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 46 - ΧΡΟΝΟΣ 8ος
ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΕΒΡΑΡΙΟΣ 2005
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΠΡΟΣΟΧΗ: ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Η ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

Όλοι στην πανελλαδική ΑΠΕΡΓΙΑ Πέμπτη 17 Μάρτη

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΥΣ ΠΟΥ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

Η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζει την αντιλαϊκή πολιτική του ΠΑΣΟΚ, που ως αντιπολίτευση προσπαθεί με τη δημιουργία να ξεπλύνει τις αμαρτίες του, ενώ συμφωνεί με τη στρατηγική του κεφαλαίου. Κοινή τους πρακτική η παραπλάνηση των εργαζομένων για να περάσουν τα πιο σκληρά αντίλακα, αντεργατικά μέτρα.

- Υπονομιούν το θάρο - 7ωρο.
- Προωθούν μέτρα κατά της Κοινωνικής Ασφάλισης.
- Υποσκάφουν ό,τι απέμεινε από το δημοσιο σύστημα Υγείας και Παιδείας.
- Επιβαρύνουν ακόμη περισσότερο την εργατική οικογένεια με την αύξηση της ανεργίας και της ακρίβειας.
- Διεκδικούν τα υπερκέρδη της βιομηχανίας.

Συνάδελφοι, Δυναμώσαμε την προσπάθειά μας, ισχυροποιήσαμε τα σωματεία μας, συντονίζουμε την πάλη μας με το άλλο τμήμα της εργατικής τάξης. Το οικονομικό κλάσμα και το πλαίσιο απλήρωτων του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου δίνουν τον τόνο. Προστοιμαζόμαστε και δίνουμε τη μάχη για την επιτυχία της 24ωρης απεργίας στις 17 Μάρτη. Προωθούμε την κλιμάκωση του αγώνα μας.

ΌΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Σε νέα φάση περνάει η αντεργατική επίθεση της κυβέρνησης και του μεγάλου κεφαλαίου ένα σχεδόν χρόνο μετά την ανάληψη της εξουσίας από τη ΝΔ. Από την τακτική της ήπιης προσαρμογής στην αγορά, αλλά καθαρά η κυβέρνηση «δείχνει τα δόντια της», επιβεβαιώνει περαιτέρω ότι επιδομα συνεχίζει το αντικοινωνικό της κυβερνησης του ΠΑΣΟΚ.

Το άνοιγμα του «εργασιακού» στην Εθνική Επιτροπή Απολογιστικής, η λύση - βίβλια στο Ασφαλιστικό των τροπαίων, που προωθεί το υπουργείο Οικονομικών, αλλά και οι νέες αποφάσεις που παρουσιάζονται στην Ετήσια Συνέλευση της ΕΕ για την επιδίωξη της Στρατηγικής της Λαϊκών Δυνάμεων ότι οι εργαζόμενοι της χώρας μας βρίσκονται αντιμέτωποι με νέο έσοδο στο εργασιακό και ασφαλιστικό τους

Συνάδελφοι,
Η αντεργατική επίθεση διανύουμε.

Η κυβέρνηση της ΝΔ αναζητεί την αντιλαϊκή πολιτική του ΠΑΣΟΚ, που ως «αποθήκη» στις προσπάθειες να ξεκινήσει τις αμοιές του με τη δημιουργία ενός συμφωνίας στις βασικές κυβερνητικές επιλογές, στη στρατηγική του κεφαλαίου.

Κοινή τους πρακτική και τακτική παραποίηση των εργαζομένων, η ποσόδεση τους για να περάσουν τα πιο σκληρά αντιλαϊκά αντεργατικά μέτρα.

Τα προηγούμενα χρόνια άρχισε να εξελίσσεται ολόκληρο το πλήγμα των εργασιών, κοινωνικών, ασφαλιστικών, δημοσκοπικών μας δικαιωμάτων, σήμερα υπομένουμε στην πορεία πλήρους εξοργισμός τους, στη ραγδαία επιδείνωση των όρων ζωής του συνόλου των εργαζομένων.

Η παραπέρα υποχώρηση του Βασιού - Τζουρού μέσα από τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τα νέα μέτρα που προβάλλονται ενάντια στην Κοινωνική Ασφάλιση, ενόψει σε ότι πιθανόν είναι από το δημόσιο σύστημα Υγείας και Παιδείας, μέτρα που υπονομιμεί η ΕΕ και το μεγάλο κεφάλαιο για την παραπέρα αύξηση κερδών και υπερεκμετάλλωση, ερχονται να επιβραδύνουν ακόμη περισσότερο τη θέση της εργατικής οικογένειας, που κολυμπάει τα από την αύξηση της ανεργίας, της ακρίβειας, από τα μεροκάματα πείνας και καθλήτων των συντάξεων που μειώνονται με τη φθάνουσα αντεργατική πολιτική της κυβέρνησης.

Συνάδελφοι,
Στις συνθήκες αυτές διανύουμε την προσπάθεια να μην τα αφήσουμε την εργασία μας στις κατοικημένες ή μαζικοποίηση και την αξιοποίηση των συνδικατών μας, τον τακτικό τους προσανατολισμό.

Με πολυμέρους δραστηριότητες για όλα τα προβλήματα, προσομοιωμένες κολύ να ξεκινήσουμε τη μάχη για την επιτυχία της 24ης ΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΤΙΑ στις 17 ΜΑΡΤΗ. Δημιουργούμε το έδαφος για την κλιμάκωση του αγώνα μας.

Με την απειράκη μας κινητικότητα αυτονομώντας την πάλη μας με τα άλλα τμήματα της εργατικής τάξης, με κλιμάκους ερ-

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Απάντηση με απεργία στις 17 Μάρτη

ΠΑΜΕ απήντησε αγωνιστικά κλιμάκωσα όλο το Συνδικατο, οι Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα της χώρας στις 17 Μάρτη να πραγματοποιήσουν σε απεργιακή κατάσταση και να αυτονομούν τη δράση τους.

Ηδη μια σειρά ομοσπονδιών και συνδικάτων, οι οδηγία, οι κλιμακωτικού, οι οικοδόμοι, οι ξενοδοχειακοί, οι συνταξιούχοι ακριβώς σε αυ-

τή την κατάσταση. Στις 17 Μάρτη όλα τα αγωνιστικά δυνάμεις συνεινήνουμε σε μια κοινή πορεία. Δίνουν απόλυτη στην απεργία και στο κεφάλαιο. Αρμόσιον όλες τις μορφές πάλης. Προσευχήνουν την απεργιακή αυτονομία.

Αυτή τη στιγμή η παρέμβαση μέσω του συνδικάτου, ειδικά στα προαζωβιμώλια συντονίζονται ακριβώς σε αυ-

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ το δικαίωμα στη δουλειά

Διεκδικούμε δημόσιο σύστημα Υγείας - Παιδείας, αυξήσεις σε μεροκάματα και μισθούς που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες μας

γαζομένους σε όλη την Ελλάδα, αυτονομώντας με το αγωνιστικό κλιμάκωσα και το πλαίσιο επισημών του ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ (ΠΑΜΕ).

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

● Πλήρη - σταθερή εργασία. Πραγματοποίηση έργων με υπερωρίες επενδύσεις, που να υπε-

ρετούν τις ανάγκες των εργαζομένων - λαϊκών οικογενειών (ακοδόμηση λαϊκών κατοικιών, σχολείων, παιδικών σταθμών, νοσοκομείων, κέντρων υγείας, έργων αντιπλημμυρικής προστασίας, απονομιμωτική φάρμακων κ.ά.).
● Προστασία όλων των ανέργων - επιδόμα στο 80% του μεροκάματου που διεκδικούμε για

όλη τη διάρκεια της ανεργίας, υλοποίηση της ανεργίας ως συντάξιμο χρόνο.
● Κατώτερο μεροκάματο 60 ευρώ - κατώτερη σύνταξη 960 ευρώ.
● Δημόσιο σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης για όλους. Συντάξη στα 45 χρόνια, επαναρρόση στα 50 ετών για κα-

ταξύ τους ανταποδοτικό δίκτυο, κάλυψη, αναγνώριση και διασφάλιση των απόγειων ενσήμων, προσροισμός του συντελεστή στις οικοδομικές εργασίες σε 1 - 1,70.

● Εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων - κατάργηση της «μαύρης - αναασφάλτης» εργασίας - 7ωρο, 5ήμερο, 35ωρο.

να επιμετρούν οι εργαζόμενοι, να παρούν αποφάσεις για την απεργιακή κινητοποίηση είναι το σημείο - «κλειδί». Και αυτό το καθήκον γίνεται ακόμα πιο επείγον, καθώς η πλειοψηφία στη ΓΓΕΕ ακόμα κερρα προσροισμένη στον «κοινωνικό διάλογο», γίνεται το φίλο σινι για να προέρει η κυβέρνηση να νομοθετήσει νέα αντεργατικά μέτρα.

Το διεκδικητικό πλαίσιο του ΠΑΜΕ, που συμπίπτει, αλλά και αναδεικνύει τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, είναι η βάση που μπορεί να υποστηρίξει ευμετέρες δυνατότες, να εξηλιξήσει και να παρανοήσει, ώστε πιο πολλοί εργαζόμενοι να μινούν σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Υπάρκουν οι προϋποθέσεις η κινητοποίηση αυτή να κερδίσει το ναι και τις καρδίες πλατών εργατικών στρώματων.

- Ουσιαστικό μέτρο Υγείας και Ασφάλειας στους χώρους δουλειάς - κρατικό μέτρο τεχνικών Ασφαλείας και παρών Εργασίας - κατάργηση των ιδιαιτητικών μηχανισμών που χρησιμοποιεί το κεφάλαιο.
- Αποκεντρωτικό δημόσιο - δωρεάν Υγεία και Παιδεία. Κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- Όσο δικαιώματα για τους μεταναστές. Να καταργηθούν οι διακρίσεις που εμπόδίζουν την απασχόληση και να απλοποιηθεί ο αναδικασμός της νομομοποίησης. Να αναγοθούν διακριτικές συμφωνίες, ώστε ο χρόνος ασφαλίτης των μεταναστών στη χώρα μας να λαμβάνεται υπόψη στις χώρες προέλευσης τους για θεμελιώδη ασφαλιστικά, συνταξοδοκωτικά δικαιώματα και παροχές.
- Αλλαγή του προσανατολισμού του ΟΕΚ. Κατάργηση του οφελούς του κράτους.

ΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΕΡΤΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Μέσω στην πάλη με τα αιτήματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες μας. Μέσα στην πάλη ενάντια στην απλήρωτη πολιτική, τη λογική της ανταπομιμωτικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου, διανυμώμενη την ενόπινη δράση, την τακτική μας ενόπινη αυτονομία, στην ενόπινη δυνάμεις στον αγώνα μας.

Οι αυθεντικότερες ηγίες του εργατικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, η πλειοψηφία της ΓΓΕΕ επιδίωξη την ομοία της απλήρωτης πολιτικής στην τμήση της απλήρωτης αναδομωβρομίας που ανατρέφουν το δικαίωμα μας. Προσροισών να απολήκουν το εργατικό κίνημα με την «κοινωνική συνεινήση» και τους διακρίσεις της υπονομίας. ΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΕΡΤΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ.

Η καθολική συμμετοχή θα μας δώσει δύναμη, θα κάνει πιο αποτελεσματικό τον αγώνα μας. Μαχητικά κόντρα στις δικαιοδικές και στις παραμύθια της εργοδοσίας, να οικοδομήσουμε σπληνικές επιτηρίες, να μινούν σε κινήση προορισμένες δυνάμεις.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συνταξομένων Επαγγελματιών Ελλάδας
e-mail: omoike4@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Όμοσπονδία Οικοδόμων και Συνταξομένων Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυψέλη
Διευθύνεται από Επίτροπο
Φωτοτυπογραφείο - Εκτύπωση:
Τυποκοδοτική ΑΕ, Λεύκας 134, Κρουνοί Αττικής

Όχι σε δικηγόρους
Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απαγορεύουν. Είναι λάθος. Η πρώτη πράξη που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώσουμε δικηγόρους και κομμά φαρμά και κάποιους δαχτυλιούς στο καρφενίο, που μας βάζουν σε περσιπέντες.

Αλλαγή διευθύνσεων
Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάλι ταχυδρομικά σε όρους του νοδικούς της Σωματεία έχουν δώσει τις διευθύνσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλομώμε κατανοία, θα πρέπει να επιμετρομώμε για τη νέα διευθυνσία της Σωματεία, ώστε να παίρουμε την εφημερίδα.

Ζητά ακόμα περισσότερα ο ΣΕΒ

Οι Ελληνικές Βιομηχανίες συμφωνούν με τα συμπεράσματα της «έκθεσης Κοκ», ζητάνε, όμως, περισσότερα μέτρα για την αύξηση των υπερκερδών τους, επικαλούμενοι τη στρατηγική της Λισαβόνας. Επικίνδυνη για τους εργαζομένους και τα δικαιώματά τους η πενταετία που έρχεται

να εννοηθούν τον άμεσο, για το γεγονός ότι είναι εκτός παραγωγής και να τον τυμωρήσει με περικοπές στο επίπεδο ανεργίας, αν δε συμφορηθεί με τις υποθέσεις του. Ο άμεγος, κυρίως μεταξύ 15 και 24 ετών, καλείται να περιφέρει από τις «σχολές μαθητείας» στο «προγράμμα επαγγελματικής κατάρτισης», προκειμένου να αποκτήσει τις ικανότητες εκείνες που απαιτούν οι ανάγκες της ιδιαίτερης κερδοφορίας και να εξασφαλίσει ένα αμείωτο μεροκάματο. Στην περίπτωση που αποσυντεθεί λόγω έλλειψης της θέσης που το πρότερον είχε το ιδιωτικό, είτε το «δημόσιο» (με το μόνιμο του ΟΑΕΔ) δουλειά, μολονό γοργά, είναι το επίσημο ανεργός σε 6 μήνες.

Σταρτικές αλλαγές, σε συνέχεια αυτών που ήδη εφαρμόζονται και θεσμοθετούνται από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θα επέλθουν την επόμενη διετία και στις εργασιακές σχέσεις, καθώς απαιτείται να «προωθηθεί η ευελιξία σε συνάρτηση με την απόφαση στην αγορά εργασίας».

Το «σέβη δόρατος» επιδόσει «να εξορραστεί ότι ο μισθός και οι άλλες αξιολογίες που σχετίζονται με το κόστος εργασίας θα ευθυγραμμιστούν με την παραγωγικότητα σε κλάδο και τοπικό επίπεδο», με στόχο «να αποφευχθεί η απόλυτη ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων εξαιτίας του κόστους εργασίας». Η μείωση του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους των επιχειρήσεων, η κραυγαλέα δήλη κλητή της εργατικής δύναμης, αναγορεύεται σε νούμερο ένα στόχο του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, που η πολιτική ηγεσία της ΕΕ σπεύδει να ικανοποιήσει με ταχέως ρυθμούς.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, στην Εισακή Σύνοδο, η ελληνική κυβέρνηση αναμένεται να υποστηρίξει τη θέση του «αγεδίου δόρατος» που λέει ξεκάθαρα ότι «(επιβλήεται) η επικέντρωση στους τύπους των συμβάσεων, στη διαρκεία τους και στην κινητικότητα στην αγορά εργασίας» προκειμένου «να μειωθεί ο κύκλος και η σκαμνιά της εργασίας (α.ε. εννοεί τη μόνιμη και σταθερή εργασία) και να επιτευχθεί η κινητικότητα στην αγορά εργασίας». Για ένα κομμάτι ωψιών εργαζομένων θα πρέπει από δωδεκάτο σε δωδεκάτο, να αυξηθεί το άνω όριο για να τον ε-ξασφαλίσει μια ισορροπημένη σύνταξη. Και όταν και αυτό πλέον θα είναι αδύνατο, εξαιτίας ακραίας της μερικής και προσωρινής απασχόλησης, η εργασία μέχρι θανάτου θα είναι η μοναδική επιλογή...

Παράρτημα μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, ουρικήνωση και κατάρτιση των εργατοδωτικών εισοδημάτων για την Κοινωνική Ασφάλιση, επιμικνυνη των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ένταση της λιτότητας για τους εργαζομένους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αυτό είναι το πρόγραμμα που διατυπώνει ο ΣΕΒ προς την κυβέρνηση.

Με αφορμή την «έκθεση Κοκ» ο ΣΕΒ δεχόταν την ανενεργία να σγκώσει τον ανενεργικό πληθυσμό ακόμα ψηλότερα. Η προτίτησή για την επίτευξη προόδου «προς ευλκήτες αγορές εργασίας που επιτρέπει στην αποτελεσματική δια της μισθία» αποτελεί άδην ουσία εντολή προς την κυβέρνηση να προχωρήσει στην ακόμα μεγαλύτερη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και να αυξήσει τον όγκο των διαβόων «απορρολήσεων». Η τελευταία αυτή απόφαση συνδέεται με τη ραγδαία διευκόλυνση της εκπαίδευσης και τη μεταρτήση της σε παρακλάδι των επιχειρήσεων, υ-

των θέσεων εργασίας. Η θεσπιση αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης θα ερθεθεί έτσι συν φυσική συνέπεια, αφού ο εργαζόμενος θα είναι ούτως ή άλλως υποχρεωμένος να εργάζεται μέχρι τα γεράματα για να κερδίσει τα προς το ζην.

Με αφορμή την «έκθεση Κοκ» ο ΣΕΒ δεχόταν την ανενεργία να σγκώσει τον ανενεργικό πληθυσμό ακόμα ψηλότερα. Η προτίτησή για την επίτευξη προόδου «προς ευλκήτες αγορές εργασίας που επιτρέπει στην αποτελεσματική δια της μισθία» αποτελεί άδην ουσία εντολή προς την κυβέρνηση να προχωρήσει στην ακόμα μεγαλύτερη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και να αυξήσει τον όγκο των διαβόων «απορρολήσεων». Η τελευταία αυτή απόφαση συνδέεται με τη ραγδαία διευκόλυνση της εκπαίδευσης και τη μεταρτήση της σε παρακλάδι των επιχειρήσεων, υ-

ποταμίο με τις ανάγκες τους για φτηνά, ευλκότε εργατικά δυναμικά. καθώς ο ΣΕΒ δηλώνει ρητά ότι «κρίνεται να αλλάξει το μοντέλο του κεντρικά καθοδηγούμενου εκπαιδευτικού συστήματος».

Απατούν τις προνόμια

Οι Ελληνικές βιομηχανίες απαιτούν πιο γρήγορους ρυθμούς στην προώθηση των καπιταλιστικών αναδιοργανώσεων και των διευκολύνσεων, προκειμένου να παραμεριστούν όλα εκείνα τα εμπόδια στην επιχειρηματικότητα «που νοθεύουν το φιλελεύθερο χαρακτήρα της κοινωνίας». Η αναπαράδοση των καπιταλιστικών κεφαλαίων δεν μπορεί να περιοριστεί από ρυθμιστικούς κανόνες. Ο ΣΕΒ απαιτεί να απελευθερωθεί άμεσα η αγορά και στο χώρο των λιμενικών υπηρεσιών, όπως έγινε με τις τηλεπικοινωνίες και τις μεταφορές. Με την εκτίμηση

εξέλλου ότι στην Ευρώπη «είναι ακόμα δύσκολο να γίνουν επενδύσεις, εξαιτίας της υψηλής φορολόγησης, του υψηλού μη μισθολογικού κόστους της εργασίας και του υψηλού κόστους της γραφειοκρατίας».

Ο βιομηχανικός ζήτησε επιπλέον νέες φοροπαλλήλες και προνόμια. Η προσπάθεια κρυφά να εκθέσει τον Κρίσιμους Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE) δρ. επικουρική και τον καθύστηση. Τα στοιχεία που παραθέτει, και σύμφωνα με τα οποία το 26% των ελληνικών επιχειρήσεων σχεδίαζε μείωση του προσωπικού τους στο εγγύς μέλλον και το 54% δηλώνει ότι δεν πρόκειται να κάνει νέες προσλήψεις, ενισχύουν το αίτημα των βιομηχανιών για την παύση των επιτηρητικών του Συμφωνίας Σταθερότητας και Ανάπτυξης, όπως έχει συμφωνηθεί. Το αίτημα των βιομηχανιών αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό του 2005 ενώ δεν υπάρχει καθήκον να τονίσουμε την επιχειρηματική δραστηριότητα και -λόγω υποκαπιταλιστικής τάσης- να αυξηθούν τις θέσεις εργασίας. Το νέο αναπτύ-

κο νομοσχέδιο εννοιασμένα απόλυτα τις απαιτήσεις των βιομηχανιών, γεγονός που αποδεικνύει το πόσο σοβαρά λαμβάνει υπόψη της η κυβέρνηση τις υποθέσεις του ΣΕΒ.

Η διατήρηση και η όξυνση της πολιτικής λιτότητας για το λαϊκό στρώματα είναι μεν υλοδογούμενη με τη διατήρηση και την αύξηση των καπιταλιστικών κερδών. Ο ΣΕΒ τονίζει ότι «φρακί προώθησης για την επίτευξη υψηλών μακροοικονομικών περιθωρίων αποτελούν τα βιώσιμα δημόσια οικονομικά, που επιτυγχάνονται με την εφαρμογή του Συμφωνίας Σταθερότητας και Ανάπτυξης, όπως έχει συμφωνηθεί». Το αίτημα των βιομηχανιών αποτυπώνεται στον προϋπολογισμό του 2005 ενώ δεν υπάρχει καθήκον να τονίσουμε την επιχειρηματική δραστηριότητα και -λόγω υποκαπιταλιστικής τάσης- να αυξηθούν τις θέσεις εργασίας. Το νέο αναπτύ-

Π. Κ.

«ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΟΝΑΣ»

Το κεφάλαιο απαιτεί οι κυβερνήσεις υλοποιούν

Η στρατηγική της Λισαβόνας, που υιοθέτησαν οι ηντίες της ΕΕ το Μάρτιο του 2000, συμπεριλαμβάνει τις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, προκειμένου να κατακτήσει την πρώτη θέση στην κορυφή του παγκόσμιου ανταγωνισμού, μέχρι το 2010, έναντι του αμερικανικού και του αναδυόμενου ασιατικού κεφαλαίου. Η λεγόμενη «αναβίωση» της στρατηγικής της Λισαβόνας βρίσκεται σε εξέλιξη και θα ολοκληρωθεί στην Εισακή Σύνοδο τον ερχόμενο Μάρτιο.

Η έκθεση της «ομάδας υψηλής προβλεψιμότητας» υπό τον Βίκ Κοκ που παρουσιάστηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του περασμένου Νοεμβρίου, κάνει λόγο για καθυστερήσεις στην εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας και προτείνει η λήψη άμεσων μέτρων, προκειμένου να επιταχυνθεί η υλοποίησή της. Η ομάδα επιβεβαιώνει στα πορίσματά της ότι καμιά παρέκλιση δεν μπορεί να υπάρξει από το αρχικό χρονοδιάγραμμα, ούτε από τους στόχους που τέθηκαν. Άρα, αυτό που επιβάλλεται, είναι η ένταση της αντιεργατικής επίθεσης, προκειμένου να κλυδωνίσει το γυμνο έδαφος. Επί της ουσίας, η ομάδα Βίκ Κοκ μετράει την κριτική του ευρωπαϊκού κεφαλαίου προς την πολιτική ηγεσία της Ευρώπης για την έλλειψη θάρρους στην προώθηση των απαιτήσεων για την κερδοφορία του μεταρρυθμισμένου, και απαιτεί πιο γρήγορους ρυθμούς. Όπως αναμένεται, μια σειρά θεσμικών οργάνων της ΕΕ, όπως το Συμβούλιο των υπουργών Αποασχόλησης, ταυτίστηκε πλήρως με τα

πορίσματα της έκθεσης και το ίδιο αναμένεται να κάνει και η Εισακή Σύνοδος των ηγεσιών της ΕΕ. Η συμφωνία της εξέτασης και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, Μειοτοχή του προς τον προεδρεύοντα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 29 Νοεμβρίου (λίγες μέρες πριν από τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου) το European Round Table of Industries (πρόκειται για όργανο των 45 ισχυρότερων πολυεθνικών που εδρεύουν στην Ευρώπη), ερωτήσαν την προώθηση των αρχών που κρέταιν - μελών πάντα - να συγκεκριμένα μέτρα που πρότερον για την επίταξη της υλοποίησης της Λισαβόνας. Το σύνολο σχεδόν των προτάσεων ήταν εννοιασμένα στην έκθεση της ομάδας Κοκ που παρουσιάστηκε στις 3 Νοεμβρίου στις Βρυξέλλες. Η συμφωνία σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο για την προώθηση των στόχων της Λισαβόνας είναι απόλυτη. Στη χώρα μας, μόλις πρόσφατα, η συμβιβασμένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ δήλωσε προσηλωμένη στην επίτευξη τους. Ακόμη, οι βιομηχανίες της Κλαστικοποίησης και η δομή ευρωπαϊκής συνδικαλιστικής οργάνωση των εργαζομένων σ' αυτή, ζήτησαν από τους εργαζομένους να δεσμευτούν με την υπογραφή τους ότι θα προσαποστούν τα υπερκερδή τους. Η πλήρης εννοιασμένη του συνδικαλιστικού κινήματος στον «κοινωνικό εταρικό» είναι βαρής που οι εργαζόμενοι πρέπει γρήγορα να αποτινάξουν από πάνω τους.

Π. Κ.

Παιδική οικογένεια στενάζει

Μια έρευνα, που αποκαλύπτει την οδυνηρή πραγματικότητα της ζωής των ανθρώπων του μόχθου

Η «πραγματική» γήρυνση του πληθυσμού και η υπογεννητικότητα προβληματίζουν για μια ακόμα φορά όχι μόνο για την επιστροφή στην κατάσταση του Ασφαλιστικού. Με αφορμή τα νέα στοιχεία, που δίνουν τον τόνο της σχέσης συνταροδότησης προς ασφαλισμένους, από 1 προς 2,7 το 1984, διαμορφώνεται στο 1 προς 1,7 σήμερα, παρόμοιο με την «καρμολιού» επί-επιλογή του δολαρίου για το Ασφαλιστικό και

«λάν». Κι όμως, αυτό, το άλλοθι, που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να πείσει, ανατρέποντας από μελέτες και έρευνες Ελλήνων επιστημόνων, που δείχνουν ότι άλλες είναι οι αιτίες, οι οποίες απειλούν τα ασφαλιστικά ταμεία. Πραγματικά, το γεγονός ότι δημόσιες υπηρεσίες προς την οικογένεια καταργούνται ή συρρικνώνονται και εμπροσθοπονημένα είναι μια από τις βασικές αιτίες της υπογεννητικότητας. Η ληθαίρια οικογένεια στενάζει λόγω της αυξημένων ανάγκων, αλλά και της σπάνια αυξανόμενης ευθύνης, που της φορτώνει η συρρικνωθεί και η εμπροσθοπονηθεί των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών, και αρχίζει ήδη να αντιμετωπίζει πρόβλημα αδιεξόδου. Αυτό μπορεί να διαπιστώσει κανείς, μελετώντας τα στοιχεία και τα συμπεράσματα μιας πολύ πρόσφατης έρευνας, που πραγματοποιήθηκε το Πάντειο Πανεπιστήμιο. Η έρευνα, που ήταν διακοπή, έγινε από το Κέντρο Κοινωνικής Μηχανολογίας και Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου και προέβλεψε ανγκυρίες με άλλες δύο ευρωπαϊκές χώρες. Το συμπεράσμα αυτής της έρευνας περιλαμβάνονται σε βιβλίο, που κυκλοφορεί πρόσφατα από τις εκδόσεις «Κουιντμεντ», με τίτλο «Ζήτηματα Οικονομικής Πολιτικής». Και αξίζει να σημειώσουμε ότι στην έκδοση αυτή συμπεριλαμβάνονται, όχι μόνο το κυριότερο ευρωπαϊκό του προγράμματος «Μεταβλητές οικονομικές πολιτικές και η σχέση τους με την Πολιτική», αλλά και ευρήματα σχετικών ερευνών από άλλους κοινωνικούς επιστήμονες.

Η έρευνα του Παντείου φανερώνει την κρίση μισθών, στην οποία βρίσκεται η ελληνική οικονομία. Οι κοινωνικές, οικονομικές, δημογραφικές μεταβολές είναι γρήγορες, όσα και η μεταβολή στη θέση της ηλικίας με επίπτωσης που θα φανούν περισσότερο στο μέλλον. Έννοια είναι η διαφορετικότητα των ερωταναγκών ανά και γενικά και για το ρόλο του κράτους και την ελληνική κοινωνική προσφορά, που χαρακτηρίζεται από απογοήτευση και αναστασιαστικότητα.

Γάμος και παιδιά «αγοράζουν»

Πως είναι οι βασικές μεταβολές για την ελληνική οικονομία;

Ο κίνδυνος της παιδικής φτώχειας

Ιδιαίτερη έμφαση δίνει η Δήμητρα Κοκκίνη στο ενδεχόμενο κοινωνικού αποκλεισμού των παιδιών στις μονογονεϊκές οικογένειες, που δεν έχουν τις ίδιες δυνατότητες εκπαίδευσης. Ο κίνδυνος παιδικής φτώχειας είναι διπλάσιος γι' αυτό.

Από τις μόνες μητέρες, περισσότερο δυσκοιλιές αντιμετωπίζουν οι αντίστοιχες μητέρες, που δε βοηθούνται από το κράτος. Ο κίνδυνος για κοινωνικό αποκλεισμό αυξάνεται στις μονογονεϊκές οικογένειες με πολλά παιδιά κι σε αυτές που έχουν άτομο με ειδικές ανάγκες, χρόνια πρόβλημα υγείας ή η μητέρα είναι μεταναστική. Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα για την ελληνική οικογένεια είναι η φροντίδα των ηλικιωμένων, αλλά και η αγορά προφορά παιδιών και νέων γενιών. Όπως τονίζει η κοινωνολογική Αφοροδίτη Τεπερλόγλου, «ο αυτονόμοτος "μικρό παιδί - ανήμπορος ηλικιωμένος", καταρρέει τις σύγχρονες ελληνικές οικογένειες. Από την άλλη πλευρά, η προσφορά των ηλικιωμένων και μάλιστα της γυνίκης στο μέγιστο των παιδιών είναι και οικονομική, γιατί τα ιδιωτικά σχολεία (παιδικός σταθμός, δημοτικό) συντηγούνται και υφίστανται κόστος. Παραδοσιακά, ηλικιωμένοι ενίσχυαν τα παιδιά οικονομικά με διάφορους τρόπους, και που στο μέλλον θα γίνεται ιδιαίτερα δύσκολο - ίσως ανέκδοτο - καθώς οι συντάξεις δε είναι πολύ χαμηλές. Πολλές εργοζήτωνες γυναίκες, που είναι σήμερα γυναικός, δε διαθέτουν ελεύθερο χρόνο για το μέγιστο των εργαζομένων. Αυτό αυξάνεται οι ηλικιωμένοι να δεν μπορούν να αυτοεμπληρυσώσουν εξαιτίας προβλημάτων υγείας, τόσο το μέλη της οικογένειας κλονίζονται να φροντίζουν γι' αυτούς, ελλείψει κρατικής μέριμνας. Όμως, η οικονομία χρειάζεται πόρους, για να α-

ντεπεξέβη, και στη χώρα μας δεν προβάλλεται από το κράτος η ανάγκη οικονομική στήριξη». Τα τελευταία χρόνια, όπως επισημαίνει, η επικρατούσα τάση υπαγορεύει το ρόλο του φροντιστή να τον κατέχουν μεταναστικές, η ανθεσις ενός τέτοιου ρόλου σ' αυτές τις οικονομικές καταστάσεις είναι με προσοχή «άτυπη» - ληψη, χωρίς προγραμματισμό των πραγματικών αναγκών.

Παρά τις δυσκολίες, οι σχέσεις αλληλεγγύης εξακολουθούν να υπάρχουν στην ελληνική οικονομία και, σύμφωνα με στοιχεία που παραθέτουν οι Δρ. Γεωργιάδης, Αικατερίνη Γκόλη και Κώστας Μυλωνάκης, στην Αθήνα, ένας στους τέσσερις παπουδές κατοικεί μαζί ή πολύ κοντά στην πυρηνική οικογένεια - το πιο υψηλό ποσοστό στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σχέζει είναι, επίσης, οι επισκέψεις ή η τηλεφωνική επικοινωνία με τους γονείς.

- Η γήρυνση του πληθυσμού είναι αναμφισβήτητη, όπως και το προδόμοιο επιβίωσης.
- Όπως αναφέρει η κοινωνολογική Αφοροδίτη Τεπερλόγλου, «το πρόσδομοιο επιβίωσης στους άνδρες κατά τη γήρυνση, από 72,2 έτη το 1980, είναι 75,4 το 2002 και, στις γυναίκες, από τα 76,8 έτη, στα 80,7 έτη».
- Τα μονοειδικά νοικοκυριά αυξήθηκαν, ενώ τα οικογενειακά νοικοκυριά μειώθηκαν. Ενώ το 1981, περίπου το ένα στα τρία νοικοκυριά ήταν είτε μονοειδικό είτε νοικοκυριά δύο ατόμων, το 2001 είναι τώρα ένα στα δύο!
- Από το 1991 έως το 2001, τα οικονομικά νοικοκυριά με ποσοστό παρουσιάζουν μείωση 6% περίπου. Στις μονογονεϊκές οικογένειες, οι γυναικείες έχουν την αποκλειστική ευθύνη, σε αναλογία τέσσερις γυναίκες προς έναν άνδρα.
- Υπόγραφο σημαντικό αύξηση στην εγκαταστάσιμη νέων ζευγαριών πριν από το χρόνο 21,6%, αλλά και αυξήσιμη 2-μηνιαία μοναχική ζωή πριν από το ποσοστό το γάμο.
- Τα οικονομικά των διαζευγμένων αυξήθηκαν από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη, αλλά έχουν αυξηθεί και ενώ πιο πρώμα σε σχέση με το παρελθόν.

- Όπως σημειώνει ο Χρήστος Μνηγαδάκης, το ποσοστό των γάμων που καταλήγουν σε διαζύγιο υπερδιπλασιάστηκε, από 6% το 1960, σε 14% το 2000.
- Οι νέοι μεταστέλλονται να εργάζονται το γάμο, αλλά και την απόκτηση παιδιών. Η μέση ηλικία κατά τον πρώτο γάμο ήταν το 1960 το 25,1 χρόνια, ενώ το 1990 το 26,9 χρόνια, και, όπως επισημαίνει, σε αντίθεση με το παρελθόν, «τα άτομα δεν αναζητούν τον καλύτερο χρόνο για να πραγματοποιήσουν ο γάμο, αλλά το χρόνο για να αποκτήσουν παιδιά». Επίσης, παρατηρείται καθυστέρηση στη γέννηση του

πρώτου παιδιού, που συνδυάζεται με την αύξηση της γονιμότητας στις ηλικίες άνω των 30 ετών. Είναι πιθανόν η καθυστέρηση αυτή να συνδυαστεί επίσης με αύξηση του αριθμού των γεννησών που θα παραμείνουν άτεκνες. «Επιπλέον, η μεταβολή της απόκτησης παιδιού από τις νεότερες σε υψηλότερες ηλικίες καταλήγει σε διαπίστωση νέων γεννησών για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα χωρίς παιδιά και αργότερα σε απόκτηση των νέων παιδιών, την σχετικά γρηγορότερους γενεές, γεγονός που επηρεάζει την ηλικιακή σύνθεση των μελών

του νοικοκυριού», επισημαίνει.

Ανεργία των νέων

Έννοια είναι η τάση για μακροχρόνια παραμονή των νέων στην οικονομική εστία μετά την ηλικία ενήλικισής τους, ακόμα και μετά το 29. Σ' αυτήν την τάση συμβάλλει η ανεργία των νέων, αλλά και οι μακροχρόνιες και διατονικές αποτυχίες, στις οποίες καταφέρνουν οι νέοι, εν μέρει εξαιτίας της ανεργίας.

«Ο όλο και πιο μακροχρόνιος, αλλά και πιο διατονικός, σπυρίδιος, ο όλο και πιο διαφορετικός θέσος εργοζήτων σημειώνουν από κάτω επί επιφάνεια την οικονομία όλο και περισσότερο και για όλο και μεγαλύτερο χρονικό διάστημα πράγμα, που (εν μέρει) υπολογιστικό εξήγηται την επίμονη πιστωτική γεννησιμότητα, αλλά και που επιδρά στις οικονομικές σχέσεις», παρατηρεί η Λουκία Μουσιούρα.

Εκπτώση στις ανάγκες

Ανάπτυξη στα εμβόδια που ονομαζονται οι γυναικείες σχετικά με την εργασία είναι η έσοδα στο να προσέχουν τις οικογενειακές ανάγκες να υπάρχει «μέσο», η εξέλιξη παιδικών σταθμών γενικά, αλλά και μέσα η κοινή τα δόμολα τους.

Σ' ό,τι αφορά τις «πολιτικές ή οικονομικές», η παροχή ενοποιημένων υπηρεσιών με χαρακτηριστική από κάποιο υλικολογικό μέτρο, που φαίνεται να στοχεύουν περισσότερο στην αναδιανομή της ανεργίας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Άλλοι από τα ερευνητικά συμπεράσματα είναι:

● Η «μικροοικιακή οικογενειακή και επαγγελματική υποεργασία» με τις ειδικές μορφές εργοζήτων είναι να είναι «γενναία κατάσταση» και δε βοηθά την υποστήριξη κάθε άδωτο διακρίσεων, τουλάχιστον τις γυναίκες. Τον νόμο που βοηθάει είναι την εργοδοσία!

● Η σπουδαία είναι καθολική ουστημάτων οικογενειακών επιδοτήσεων, όπως τονίζει η Ευλι Χατζηπαναγώ - Καζή, με σημείο αναφοράς, το παιδί κατά την μεγαλύτερη κατάσταση του γένους, αφήνει να εννοηθεί ότι οι οικογένειες δεν έχουν κοινωνικά δικαίωμα τα ο παιδιά δεν έχουν ουσία όση οι Ανομή. «Η ασπαστικότητα και οι οικονομικές σχέσεις με τους γονείς (αυτή και η εργασία) στις μεταβλητές ηλικίες διαμορφώνουν την απόφαση των παιδιών, την επίσημη και την προσαρμοστική από επιβλεπτικές επιλογές».

Αμερικανικό πυρηνικό οπλοστάσιο παραμένει και σήμερα η Ευρώπη

Τα πυρηνικά όπλα των ΗΠΑ στη «Γηραιά Ήπειρο» όχι μόνον δεν έχουν αποσυρθεί, αλλά καθιστάρονται, αν δεν πληθύνουν. Όπως καταγράφεται από ευρωπαϊκό ίδρυμα μελετών που ασχολείται με τα πυρηνικά όπλα, «απ' τα μέσα της δεκαετίας του '90 ως σήμερα, τα πυρηνικά όπλα των Αμερικανών στην Ευρώπη αυξήθηκαν κατά τουλάχιστον δύο με τρεις φορές...». Η τελευταία έκθεση του «Αμυντικού Συμβουλίου Εθνικών Πόρων» («National Resources Defense Council») είναι αρκετά διαφορετική.

- Τα αμερικανικά πυρηνικά όπλα στην Ευρώπη δεν είναι διόλου «ουβενίφ» της λεγόμενης ψυχροπολεμικής περιόδου. Εκτιμάται πως το συνολικό τους ζήτημα της 1.016 πυρηνικής βόμβας, με τις περισσότερές αποθηκευμένες, «σε τουλάχιστον οκτώ αμερικανικές αεροπορικές βάσεις έξι χωρών: Γερμανία, Βρετανία, Ιταλία, Βελγίον, Τουρκία και Ολλανδία. Αντ' αυτού;

α) Οι «έτοιμες προς χρήση» είναι περίπου 480-580, δηλαδή πάνω από το 80% των ενεργών πυρηνικών βολών Β61 του αμερικανικού πυρηνικού οπλοστασίου. Επικεντρωμένοι, οι 300 είναι σχεδιασμένες προκειμένου να προ-

σαρτηθούν «σε αεροσκάφος τύπου F-15E και F-16C».

β) Άλλες περίπου 436 πυρηνικές βόμβες είναι διαθεσίμες ως «ενεργησι». Εκταθέντες αμερικανικές πυρηνικές βόμβες παραμένουν αποθηκευμένες «σε τουλάχιστον οκτώ αμερικανικές αεροπορικές βάσεις έξι χωρών: Γερμανία, Βρετανία, Ιταλία, Βελγίον, Τουρκία και Ολλανδία».

Οι πιο πολλές πυρηνικές βόμβες (πάνω από 150) βρίσκονται σε τρεις πυρηνικές θέσεις της Γερμανίας με κυριότερη εκείνη στο Ραϊμσταν.

- Από τουλάχιστον 90 αμερικανικές πυρηνικές βόμβες διδοθούν Ιταλία (βάσεις στο Αβίνο και Τζενέτο Τοπέ) και Τουρκία (βάση Ινιρλίκ).

- Στη δε Ελλάδα καταγράφεται πως υπήρχαν πυρηνικά όπλα ως (τουλάχιστον...) το 1978, αλλά και μετά, με διάφορες μορφές: «δύο αμερικανικές «τεχνητά στρατηγικές συνεργασίες» με τις ΗΠΑ. Ήταν έκθεση του Αμυντικού Συμβουλίου Φυσικών Πόρων καταγράφεται πως το 2001 η Ελλάδα βγήκε απ' το «κλίμα των πυρηνικών, όπως νωρίτερα το 1978 ο Κανόδας». Εντούτοις, σημειώνεται πως (από το 2001) «με διεψήφισμα μεταξύ Ελλάδας - ΗΠΑ, στη βάση

του Αραβού κατασκευάστηκαν τουλάχιστον έξι «Θέλοι Αποθήκευσης Οπλών» (Wearous Storage Vault, WSV) αντί 12 που είχαν προποσμηθεί. Σημειώνεται δε πως ο έξι θέλοι Αποθήκευσης (πυρηνικό) Οπλών στον Αραβό «έχουν χαρηγκνίσει έως και 24 πυρηνικές βόμβες». Πάντως, η Έκθεση ισχυρίζεται πως οι «Θέλοι Αποθήκευσης Οπλών» είναι σήμερα κενά πυρηνικά...

- Τα περισσότερα αμερικανικά πυρηνικά όπλα εντόσσονται στο λεγό-

μενο βαρύ πυρηνικό πυροβόλο και είναι φυλάσσονται «σε περίπου το ήμισιο, αποθηκες με ισχυρά μίτρα ασφαλείας. Όσο αμερικανικά πυρηνικά όπλα αποθηκεύονται οι Αμερικανικοί, έως και πριν δέκα χρόνια, δε μεταφέρθηκαν στις ΗΠΑ (όπως ίσως να υπέθετε κάποιος...)» αλλά στη μεγαλύτερη αμερικανική αεροπορική βάση κάθε χώρας. Π.χ., στη βάση Ραϊμσταν της Γερμανίας, στη βάση Ινιρλίκ της Τουρκίας, στη βάση Αβίνο της Ιταλίας κλπ. Επιπλέον, συ-

γκεντρώθηκαν ως επί το πλείστον σε δύο στρατηγικές περιοχές: σε βάσεις της Βόρειας Ευρώπης («για να βλέπουν») όπως σημειώνεται, προς Ρωσία) και σε βάσεις της Νότιας Ευρώπης («για να βλέπουν» προς Μέση Ανατολή).

Το «Αμυντικό Συμβούλιο Φυσικών Πόρων» επικρίνει τις πολιτικές και στρατιωτικές δικαιολογίες των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για τα αμερικανικά πυρηνικά όπλα στην Ευρώπη ως τουλάχιστον «αόριστες και απογοητευτικές και επικίνδυνες. Μετάφω άλλων, αγενές επειδή δηλώνονται τις διατιλιτικές σχέσεις με τη Ρωσία, σφετέρη γιατί αποδυναμώνει την οπλία των πύσεων που ασκούν ΕΕ και ΗΠΑ έναντι χωρών όπως το Ιράν και η ΛΔ Κορέα που θέλουν να αναπτύξουν πυρηνικό οπλοστάσιο. Τρίτον, υπογραμμίζει πως η πρακτική αυτή ανιστό, επί της ουσίας, παραβίαση της Συμφωνίας Μη Διάδοσης Πυρηνικών Οπλών (Non-Proliferation Treaty, NPT). Όπως παρατηρεί «το ΝΑΤΟ είναι ήδη «απομυζέμα» σχεδόν το ένα τρίτο των προς ανάπτυξη όπλων στην Ευρώπη να χρησά επί τις αεροπορικές βάσεις μη πυρηνικών ΝΑΤΟικών χωρών, κατά παράβαση της ουσίας της Συμφωνίας NPT». Καταρτίζεται δε τη δικαιοσύνη του ΗΠΑ πως δεν παραβιάζεται η συμφωνία «επειδή το όπλο είναι υπό αμερικανική επίτηρη εκτός και εάν ο Αμερικανός Πρόεδρος εξουσιοδοτήσει τη χρήση τους για πόλεμο», αφού αυτό το τελευταίο (έξουσιοδότηση) χρήσης, «σε περίπτωση πολέμου» συνιστά την NPT ανεγενό... Συνεπώς, σημειώνει η έκθεση του Αμυντικού Συμβουλίου Φυσικών Πόρων, «το να εξοπλίσαι μη πυρηνικές χώρες με μόνο προετοιμασία και διατεταγμένη πυρηνικό πόλεμο συνιστά πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών, που έρχεται σε αντίθεση με τις αμερικανοευρωπαϊκές πιέσεις να τρέξει χώρες, προκειμένου αυτές να μην αποκτήσουν πυρηνικό οπλοστάσιο».

ΔΑΠΑΝΕΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Ξεπτώευση το 50% των νοικοκυριών

«Τρομακτική μελέτη» αποκαλύπτει ότι και η ιδιωτική ασφάλιση Υγείας τελικά είναι σαν μια μπρέζλα που λιώνει στη βροχή

Οι δαπάνες Υγείας ήταν η αιτία για την πτώχευση του ενός στα δύο νοικοκυριά της ΗΠΑ το 2001, παρότι τα τρία στα τέσσερα νοικοκυριά είχαν ασφαλιστική κάλυψη. Μάλιστα, δε σπάνια ούτε εκείνοι που είχαν καλή ιδιωτική ασφάλιση Υγείας, καθώς και η ιδιωτική ασφάλιση Υγείας αποδείχτηκε σαν μια σφαιρό που λιώνει στη βροχή, όπως σημειώνει ένας από τους μελετητές του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ που έκαναν την έρευνα.

Τα στοιχεία περιλήφθηκαν σε έρευνα που δημοσιεύτηκε στο ιστακό περιοδικό «Health Affairs» («Ζητήματα Υγείας»). Και αναδημοσιεύθηκαν στην Ελλάδα δύο μερες μετά την ημερίδα της Ένωσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΕΑΕΕ), όπου εκφράστηκε η απειθαρία των για τη μεγαλύτερα του μεριδίου τους στην τιμή της ασφαλίσης Υγείας. Αντ' το βήμα της ημερίδας της ΕΑΕΕ ο υπουργός Υγείας, Ν. Κασσιώγιαννης, ανακοινώνει την εκχώρηση των περίπου 2.000 κρεβατιών των δημόσιων νοσοκομείων «απαρμόζοντας» δύο νόμους, του ΠΑΣΟΚ που

μέχρι τότε έβγαζαν ανεργησι- προς δόξον της «αναγεννησας δημόσιας και ιδιωτικού τομέα Υγείας».

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα στοιχεία, τα προβλήματα Υγείας ήταν η αιτία για τις μισές πτωχεύσεις που δηλώθηκαν το 2001 στις ΗΠΑ, πληθύντος τουλάχιστον 700.000 νοικοκυριά, που αφορούσαν «από άποψη εισοδημάτων» μέρους Αμερικανούς. Τα μεγαλύτερα πληρώματα σημειώθηκαν σε οικογένειες με παιδιά - περίπου 700.000 παιδιά (δυν σε οικογένειες που δήλωσαν πτώχευση) ως συνιστώσες κύριους οφθαλμούς προβλήματίων υγείας. Αν σε αυτό τον αριθμό προστεθούν άλλες 600.000 αλληλογ, ηλικιωμένους γονείς και άλλα εξαρτώμενα μέλη, ο συνολικός αριθμός των ανθρώπων που επηρεάζονται από τις πτωχεύσεις λόγω προβλημάτων υγείας ξεπερνάει τα δύο εκατομμύρια το χρόνο.

Αυτό που προκαλεί πάντως μεγάλη έκπληξη είναι το γεγονός ότι ο περισσότεροι από αυτούς που πτωχεύονται είναι ιστακή ασφάλιση. Περισσότεροι από τα τρία τέταρτα ήταν ασφαλισμένοι στον άρθευο η ασθένεια που τους οδήγησε στην πτώχευ-

ση. Ωστόσο, αντιστο σε αυτούς με ιδιωτική ασφάλιση, το ένα τρίτο είχε χάσει την κάλυψη του «έστου και προσωρινά» τη χρονική περίοδο που κήρυξαν πτώχευση. Σχολή η ασθένεια οδήγησε σε απώλεια της εργασίας και μαζί με αυτή χάθηκε και η ιστακή ασφάλιση.

Το χρέη τους τα άτομα κλήθηκαν να πληρώσουν, απευθείας, στην τσέπη τους (για συμμετοχές, όπως και υπηρεσίες που δεν καλυπτόταν από την ιστακή ασφάλιση) κατά μέσο όρο στα 13.460 δολάρια ή αυτοί που είχαν έναν εκδηλωθέν, η ασθένεια τους είχαν ιδιωτική ασφάλεια, ενώ η αυτοί που δεν είχαν κούβουλο ασφαλείας το ποσό άγγιζε τα 10.893 δολάρια.

Τα υψηλότερα ποσά «κατά μέσο όρο» 18.005 δολάρια - δόθηκαν από εκείνους που είχαν αρχικά ιδιωτική κάλυψη, αλλά την έχασαν κατά τη διάρκεια της ασθένειας τους. Πολλές οικογένειες «οδηγήθηκαν» στην πτώχευση από τα ιστακό έξοδα και έφτασαν στο χείλος της καταστροφής, εξαιτίας των ασφαλίσεων ελαχίστης κάλυψης, που ει-

να ιδιαίτερα εύρηστες για τους ενρωθέντες.

Ακόμα και οι οικογενειακές της έρευνας σχολιάζουν ότι και η δική τους ιστακή κάλυψη από το Χάρβαρντ τους αφήνει έκθετους στον κίνδυνο να πληρωθούν μεγάλο μέρος από την τσέπη τους.

Η έρευνα, που έγινε σε συνεργασία μελετητών από την ιστακή και τη νομική σχολή του Χάρβαρντ και υποστηρίχθηκε με δωρεά από το Ρόμους Ρομπέρτ Γουίντ Τζόνσον, είναι η πρώτη σε βάθος μελέτη για τις ιστακές απειές μιας πτώχευσης. Οι ερωτηθέντες βγήκαν από τα ιστακό έξοδα ήταν απευθείας από τα 46,2- 54,5% των συνολικών των απειθών τους πτωχεύσεις.

Οι ίδιοι οι μελετητές χαρακτηρίζουν τη μελέτη τρομακτική και σημειώνουν: «Όταν ιστακή χρέη και απώλεια εισοδημάτων εξαιτίας ασθένειας αφήνουν τις οικογένειες να αντιμετωπίσουν ένα βουνο από λογαριασμούς, η κρήνη πτώχευσης είναι η τελευταία τους ευκαιρία για να σταματήσουν τα πλέγφωνα των εισπρακτόρων και να προσηλυθθούν να ξεναρθθούν τη ζωή τους με μια σφαιρά».